

Özçelik Peker

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşık ol(ma) mak

Beklemek susup öylece
Gözlerindeki şiiri okuma anını
Zamanı geldi mi
Buğday taneleri gibi
Ezilmek aşk değirmeniyle
Kurumasın diye papatyalar
Kanına yağmur bulutları tıkmak
Kalbin arkasındaki gizin
Bilerek yürek olduğunu
Yürümek aşk yolunda
Durakları görmeyerek
02.01.2002

Özçelik Peker

Ayrılırken Söyledim

Bir vapurun karayla öpüştüğü yerde
Bir iskelede
Görüşmek üzere
18.10.02

Özçelik Peker

Bazen Ben

Büyük bir pazar yerisin sen İzmir
Ben ne bir satıcı ne de bir alıcıyım
Burda bir pazar yeri varmış deyip
Oradan geçen biriyim
23.12.02

Özçelik Peker

Bizbizeyiz

Kadınlar periler gibidir
Bulsam yakalsam da göremem ki
Avuç içine bakmakla olmaz
Gözlerine bakacaksın
Yağmurlar hep onlara yağmadı mı?
Geceler kırmızı halılar önlerine
Kaç göz patladı bilsen
Kaç kafa yarıldı onlara
Kaza süsü verilen her cinayette
Onlar vardı kadınlar
Çünkü en güzel onlar süslenir
Erkekler makyajsız
Kapa artık perdeni ey hayat!
Kadınlara ve erkeklere
Bu yüce oyunun sonu yok
Sen istemedikçe
01.01.01

Özçelik Peker

Boş Bir Varil

Sevgiliye biriktirilen onca sözün
Karşına geldiğinde söyleyemeyişin
Aşktandır
İçinden akan ırmaklara dur diyemediğin
Onunla konuşurken
Yaramaz sana hiçbir söz
Sözler her zaman bulunur dersin
Gözlerine dalarsın her an göremediğin
O seni boş bir varil sanır
Bakmaz böylece bir daha sana
Oysa sen ki birçok şiir kitabı tadında
Gezersin ortalarda
Cebinde beyaz kağıt
Elinde veresiye bir kalemle
28.06.2002

Özçelik Peker

Bu aralar

Hiçliğin ortasında
Koca bir hiç olan
Kendinden emin bir şair
Şiirini hiçten hiçe
İçten içe dolaştıran
Gezemeden sakat kalan
Engellenmeden
Sevdiğinin yanında
Yalnızlığını içen
Sarhoşluğunda bir sevdanın
Bulanık bir su içinde
Kör bir balığın şansında
Yaşarım yaşarımda
Kayda geçmemiş bir geçmişe
Sensiz bir zaman
Az daha erişemediğim
Vapur gitti mi gelmez
Gitti mi gelmez.
27.04.03

Özçelik Peker

Dilek Çaputu

Hayatı tatlılaştıran
Kabağı kabak tatlısı yapan
Ormanları gözlerinin yeşili yapmış sen
Son dileğim ölürken
İlk ve son dilekleri söylememiş olmam olsun
İkisi de dileklerimin senle olmak
Koca birer sessizlik
01.01.2002

Özçelik Peker

Diriliř

“Öyle birşey yaz ki ölüyü diriltsin” derdi.
Yazacađım şey kesin şiir olurdu.
28.06.2002

Özçelik Peker

Diş Meleđi

Diş Meleđi
Küçücüktüm
İki sallanıp çıkıverdi dişim
Avucuma düşüvermiştin ağzımdan
Güzel bir söz gibi çıkmıştın
Aşk meleğim yenisini getirene dek aşkım
Seni yastığımın altında saklayacağım
Bir aşksın sen
07.10.02

Özçelik Peker

Elmanın yarısı

Her gün gündüz sabaha kadar geceyle yatıyor
Usanmıyor, bıkmıyor bir gün olsun
Akşam üstlerinde buluşuyorlar
Birkaç saat koklaşıyorlar
Sonra birden ışığı kapatıyorlar
Karanlık basıyor ortalığa
Gece gündüze güzel sözler fısıldıyor
Gündüz sessiz, sessiz gülümsüyor
Saatler ilerliyor ama umurlarında değil
Bir tek onların güvencesi var aşkın sonsuzluğuna
Çünkü gece, tekrar geleceğine emindir sevdiğinin
Ama onların bile kıyametten haberi yok
09.04.2002

Özçelik Peker

Ezik bir can

Gözlerini bana devirir gidersin
Altında kalır ezilirim
Ulu bir çınarın altında kalır gibi
Ezilirim canım yanar
Kulaklarımı çınlatırsın uzaktan
Kulaklarım kızarır
Bahsin geçmedi dersin sonra
Yalan atar gibi bakarsın birden
22.01.2002

Özçelik Peker

Fenomen

Yağmur saçlarını ıslattı sonra taradı
Uzun zamandır ilk kez sevindi yağarken
Saç tellerin camdan baktığımda kırılıyor
Canıma batıyor bakamıyorum
Cansız bir varlığı canlandıran güzelliğin
Düşün bende ne yaralar açtı
Sesin tırtıl, kabuğunu kırdıktan sonra
İlk kanat çırpışı rengarenk bir kelebeğin
Tabi sesin kısa bir ömür oluyor
Kelebekten önce yaratılmış gibisin
Sanki o sana benzetilmek istenmiş
Benzerin yok benzetilenlerin var
Tanrı dünyayı yaratırken
Çiçekleri, insanları çizmiş üstüne
Gülleri çizerken kararsız kalmış
Senin daha güzel olduğuna karar vermiş
07.01.2002

Özçelik Peker

Gecikenlere

Geç kaldın güzel sevgili geç
Sakallarım çıkıyor bak
Ana okulumdaki aşkımla
Sen bir olamazsın
O zaman içimde temiz
Yalansız akan ırmaklar vardı
Aşkı uçurtma gibi sanırdım
Elimde tutacaktım yapamadım
Irmaklara götürürdüm seni düşlerimle
Suda eğlenirdik simitlerle
Birer bisikletle gezerdik
Ama şimdi beraber otur, otur
Gemilerle getirdiler sevgiyi
Birinden bana yüklediler
Yüklediler çok, çok koydular
Taşıyamadım sonunda battım.
17.01.2002 pır

Özçelik Peker

Güneşli bir gün

Rüzgarda kırılmak üzere olan bir dalım
İsteğim bu uğultunun geçmesi
Yapraklarım benden gitti gideli
Çıplak bir ağacın yalnızlığındayım
Çok güneşli bir gündü
İnanmazsın gözlerim kamaşmıştı
O kadar şaşırdım ki
Yapraklanmakta kararsız kaldım
Sen geçmiştin ben de ağaç gibi kalmıştım
Bir gün rüzgar dinecek
Bir de yağmur yağmaya başlarsa
İçim içime sığmaz o zaman
21.02.2002

Özçelik Peker

Hayatın Kadını

Sevişelim
Para vermeden yattığım
Sesini çıkarma
Güzelliğın bozmesın gecemi
Romantik değilim bu akşam
Tek kişilik orospusun sen
İşe çıkınca yalnız benle çalışan
07.02.2003

Özçelik Peker

Hesap

Ey hayat sana sorarım!
Bu rüzgar kime sevdalı böyle?
Deli deli esmediği gün yok
San ki kendi ateşini soğutur
Dağlardan iner şehre kaçır
Şehrin öpmediği yerini bırakmaz
Ey hayat sana sorarım!
Ne yaptın ha bu bulutlara?
Söylediklerin çok üzmüş
Ağlamadıkları yer görülmemiş
İnsanların göz yaşları olsaydı biterdi
Ey hayat sana sorarım!
Seni sevenler mi çok iyimser?
Yoksa ben mi karamsarım?
İyiliklerini unutuyorum demek
Yaptıkların hep hatırımda
Kurtulmak basit senden
Ne zaman mı?
Ölür ölmez
15.04.2002 pır

Özçelik Peker

İğne Deliğinden Geçen

O, konuşmaz
Şabırla dinler
İç kanamaları
Ağızından sızsada
Suskunluğunun
Herşeyi anlattığını sanır
Geçiktirilmiş sohbetler
11.11.01

Özçelik Peker

İmza

Sevdam senden bir isteğim var
Her sabah kimse sormasın seni sevdiğimi
İlkin hava başlıyor yağıyor, yağıyor
Sonra rüzgar bana, bana esiyor
Hepsi senden görevli
Hele, hele deniz kıyısında isem
Her dalga "Seviyor musun? " diyor
Bir gün bir bağırdım "Seviyorum" diye
İşte o gündür hiç kimseye "Seviyorum" demedim
Rüzgara "Uçur beni sevdiğime" dedim
Karşılık olarak ömrümü al istersen
"Sadece sevdanı taşıyım" dedi
Tüm aşkımı verdim rüzgara
Aç pencereni içine dolsun
Hayatında göğsünün solunda
Benim bir imzam olsun
15.04.2002 pzt.

Özçelik Peker

İnsan-Ağaç

Bir ağaç
Ve bir genç kız
İkisi de güneşin altında
Kız düşünüyor gözleri kapalı
Ağaç görevini yapıyor
Rüzgar ağacı
Hayatı genç kızı yoruyor
Yaşamında ki yolu ararken yorulmuş
Ağacın altında dinleniyor
02.11.01

Özçelik Peker

İstanbul'a Yalnızlık

Yalnızlığımın gürültüsünü şarkılarla susturuyorum
Ağlayan çocuğu şeker verip susturmak
Ağlayan yalnızlığım n  bir tablo
Çırl  plak ortamızda yatıyor
Ayrılığımız tam bir tutulma şimdi
İkimizin arasına yalnızlık giriyor
Karanlığından ne ben parlaklığını
Ne sen ışığa ihtiyacımı görebiliyorsun
Işığın uzak yıldızlardan da gelse
Senelerden sonra bir gece
Bana ilk göz kırpışın
Gönlümde yatışının ilk rüyası olur
Sen gittin diye uzak bir şehir bana İstanbul
Ama sevince gözlerimle burnumun ucunun arası
Karılıkta kuyunun dibinde ıslakım
Güneş tepedeyken gelen ışıkla yanına al
 ulu bir portakalın kabuğuyum
İçimde tamamen sen vardın
Hayat soydu bizi başucuna koydu
İkimizi birgün yeniden daldan koparırlar
Çevremde ki en yüksek yere çıksam
Belki seni görebilirim boğadan geçen bir vapurda
O vapur denizi de alır gelir yanıma
Denizden yeni çıkmış oluverir sevdam
Yanımda olacağını garantileseydim
Hayatı boyunca kafeste kalan kuşlar olurduk
En fazla odada gezip gelirdin
Gittiğın yerin adıyla yalnızlığım olmazdı.
24.01.2002

 z elik Peker

Kandırmaca

Yapraklar, yağmur damlaları
Kağıt uçaklar ve kuşlar
Aslında ağırdırlar
Bu yüzden düşerler
Yer çekimi diye birşey yok.
25.03.2002

Özçelik Peker

Keyif

Kadehler vurulunca
Şerefe demek yok
Bir şaire
Aşk'a
Daima
27.04.03

Özçelik Peker

Kuğunun Boynu

Bir kuğuyla bir kadının ortak yanı
İkisinin de boyunları çok güzeldir
Ama ikisinininkine de dokunamazsın
Bakamayacağın gibi
Gülün dikenlerine sorun
"Yaptığın zor bir iş mi? " diye
O atasözünü kullanamayacaktır
Gülü seven dikenine katlanır
Bir kuyruk acısıdır gider
Sağ yanına daha iyi kullanır
Belki de saglaktır
Sol eli ustura tutan aşık
Elimi tutan eldir beni bu çukurdan kurtaran
27.06.2002

Özçelik Peker

Kurma

Hayallerin de vurulduğunda
Gerçekte ölmeyeceksen
Zaten hiç kurmada
Zamanına yazık olmasın
04.05.2002

Özçelik Peker

Langirt

Ayakları kavuran bir kumsal
Kumların denizle öpüştüğü yerdeyim
Girmeden boğulunacak denize dönmüşüm
O da bana senmişcesine yeşil yeşil bakmış
Güneşten kaçan gölgede langirt uzanmış
Öğle uykusunda
Sevdiğim şarkıları duyuyorum sanki
Ayağıma batan kestaneler uyandırır seni
Belki içine batanlar uyandırmıştır bilemem
Öyle bir yerdeyiz ki dünya olamaz
Sevgimizle yaptığımız yeni bir zaman
Deniz,kumsal,güneş senden
Sen ve yeni bulduğunu kaybetme korkusu benden
Var olmamı imkansızlaştıran güzelliğinle
Sen langirtin başına geçmişsin
Gülüyorsun,yanına çağırıyorsun
Karşımdasın,hayatın bana oynadığı oyun bu.
05.03.2002

Özçelik Peker

Mevsim-i Gelmeyen

Saat on iki olmuş
Yar yeni yaşıyla sevişmiş
Uykuda şimdi
Rüyasında beni çınar olarak görmüş
Yapraklarım ona aşık
Bilmez yapraklar sonbaharda dökülür
18.03.2002

Özçelik Peker

Mezarcı

İnsanlar bir yerden
Bir başka yere giderler
Ben son durağım
Uzun büyük başlangıcın
17.10.2001

Özçelik Peker

Olanaksız

Bir müzayedede
Aşık yürekler
Kitap kahramanları
Oyun karakterleri
Dünyanın en güzel şiiri
Satışa çıkarılmış hepsi
Sıra şiire gelir
Adam şiiri yorumlar
İkinci satırda çözemez
Ayağa kalktım şiiri anlattım
Meğer benim yazdığım
Karanlıkta uyandım sersem gibi
Rüyası bile zevkli
Gerçeği olanaksız tabii
08.01.2002

Özçelik Peker

Ortak

İkimizin ortak yanı bu olsun
"Çınar'a rüzgar estiğinde ne güzel olur." cümlesi
Ben seviyorum sen de öyle
"İki sevgilinin busu vardı." desinler biz ölünce.
28.06.2002

Özçelik Peker

Ölüm İşleri A.Ş.

Azrail hastalanmış
Evde ecelde ona bakıyor
İyileşince elinde kalmış
Zamanı gecikmiş işleri bitirecek

Ölümden bahsedince
Allah korusun deniyor
Bunu yapan zaten o
Kıyacaksa neden korusun?

İlaçlarla kaldırdık yatağından
Sonra sevdiklerimi verdim yanına
Dans ederken en iyi partner
Sensin sanma

Eşlik eden en iyi kişi
Azrail'dir sana
Keşke bir kurum olsaydı
Şu ölüm işi

Günde on iki saat çalışır
Bırakırdı işi
Geceleri kimse ölmezdi
Ama deliler çoğalırdı akşam üstleri

17.01.2001

Özçelik Peker

Ötesi yok

Tohuma toprak
"Sana yeşerene kadar bakacağım" dedi
Sonra bak başının çaresine
Toprağım yani sevdiğim bile istemedi
Daha ötesi yok
24.03.2002

Özçelik Peker

Röntgenci Renk Eflatun

Mor kırmızıyla sevişti
Eflatunun yüzündeki utanış oldu.
04.03.2002

Özçelik Peker

Rüşvetçi

Babamın sakalları gibiydi yalnızlığım
Annemin yüzünden başkasına değmemiş
Gözlerim parlar ve büyürdü gecede
Kediler kıskanmasın diye kapatırdım ellerimle
Boş büyük bir odada büyüdüm ben
Geceleri camın önünde ay ışığı olurdu
Elimden gelmeyecek şeyler vardı
Uyumak, iyiyi düşünmek gibi
Sevdiğini söylememenin cezası
Boşboğazlığın cezası gibi ödenirdi
Çesaretim vardı ama güvenim yoktu
İnsanlara ya da kendini öyle zannedenler
Anlaşma yapmış gibiydi zaman
İnsanlarla, olaylarla bazen dostlarımla
Sanki şu saatte şurada olun demişti
Para bile vermiş olabilir
Herkes buna kader diyor kızıyorum
Aslında büyük bir aldatmaca
Bazen de yalan oluveriyor
Kısacası yaşıyoruz olanlara inanarak
05.01.2002

Özçelik Peker

Sadece

Dekoru yakamoz olan
Bir anfi tiyatrosu da
Senle Romeo ve Juliet'i
Oynamak istedim
01.03.02

Özçelik Peker

Sağır

Gizlice sevdalanmışım
Değil midir ki her aşk sır?
Aramızdakiler...
Sevgiliye bile söyleyenemeyen sır
Bildğin diller yetmez ki anlatmana
Belki bir gün anlatabilecek biri çıkar
10.02.03

Özçelik Peker

Saksı

İstasyona geldin
Merdivenlerden çıktın
Büyük salon önünde
Sağda peronlar
Solda gişeler
Peronlara giden yolda
Bekleme salonu
Köşedeki saksıyım ben
Sabah akşam sulayın kurumasın
Sevgini damlayla ölçtüğümü sanma
Yağmur yanında halt etmiş
İnsanlar hep sevdiklerin bekler çevremde
Bende öyle
01.01.2002

Özçelik Peker

Sevmen için

Yere düşer yürek tuz buz olur
Dağılmış bardak gibi kimsesiz
İsteğim üzerime basman
Ayakların kanasa bile
05.05.2002

Özçelik Peker

Siyahla beyaz

Çok değerli bir şey keşfettim
Hayatın anlamını
Belki anlatamam
Yada anlamazsın

Kendi kendineyken anlayamazsın
Bunu sana başkası verecek
Herkesinki bir başkasında
Onu arıyoruz oda bizi

Söyle oluyor bir zamanlar
Aşıkken, elim ayağım tutmadığı günlerde
Kimler, kimler jestler yapmış ona benden önce
Hepsi başarısız kalmış benden yakışıklılar

Sessizim tek başınayım ona yazıyorum
Dedim ki ben olmasaydım bu kadar özel miydi?
Yada başkası olsaydı, başkası geçseydi benden
onun değeri bu kadar artar mıydı?

İşte ben ona hayatımın anlamını verdim
Anlatmadığım için bilmiyor yok sanıyor
Bazen buluruz da niyeliğimizi söylemezler
Ne olur herkes anlatsın herkes bilsin
13.06.2002

Özçelik Peker

Şırıl şırıl

Her zaman görünende bir çeşme ol
İçinden gelen sevgiler acılar
Okyanuslardan gelse de
Mutevaziliğini o zaman korursun
06.03.2002

Özçelik Peker

Tekrar

Şu kısacık ömürde
Sevdim sevdiğimi belli ettim
Anladım anlattım
Yeniden sevsin diye aşıklar
Kara sevdalar yaksın diye yüreklerini
Tarih tekerrürden ibarettir
Benim sevgim tekrar yaşansın diye
Sevdim,sevdim,sevdim
10.02.03

Özçelik Peker

Ütü Yapmak

Sabah kalktığımda
Kıyafetlerim gibi
Ruhum da kırış kırış olsa
Ütü gerektiđini bilirim.
28.06.2002

Özçelik Peker

World Trade Center

(TWIN TOWERS)

YÜKSEK BİNAALAR
IŞIKLARI GÖĞE ERER
RÜZGARIN ÖNÜNÜ KESER

GÖZÜMÜ ALAMAM ONLARDAN
PARILTILI BİR ELMAS
FAKAT ASLA SAHTE OLMAYAN

RÜYA ŞEHİRLERİNİ
ŞEHİR IŞIKLARINI
HAYALLERİ, İNANÇLARI
HEP ONLAR YAPAR.
01.01.2003 sa: 03.40

Özçelik Peker

Yak

Hanidir görüşemiyoruz
Aramız soğumadan
Yak artık şu sobayı
07.10.02

Özçelik Peker

Yansıma

Siyah beyaz televizyonda
Gördüğüm güzel kadın
Renkli halini düşünmek
Seni hayal etmek
01.10.01

Özçelik Peker

Yardımsız

Acil tedaviye ihtiyacım var
Ona deđdim çabuk
Onunla olmak bulaştı
Virüs değil bulaşıcı bir duygu

Gözleri deđdi gözlerime diyorum
Ya izi çıktıysa silinmezse
Sevmek zorunda kalırsam
Mecburiyeti sevmem

Bulaşmış gibi ölecek miyim doktor?
Hayır her gün ölerек yaşayacaksın
Şeke seke yürür
Öle öle yaşar, sever gibi

15.02.2002

Özçelik Peker

Zencefil

Sen bir potsun
Ustaca kırılmış
Konuştukça büyüyen
Sayıldıkça çoğalan

Nar tanelerisin
Sıkınca ellerini boyayan
Ustaca atılmış bir iddia
Gözle görülür bir suçlu korkusu

Yelkovanla akrebin
Üstünden geçmediği
On üç uğursuz sayısısın
Deliksiz bir uyku

Kestane şekeri tadında bir şey
Nesin sen biliyorsun musun?
Sen benim tatlı zencefilimsin
Sabah erkenden açan
Yaprakları aşka mehilli.
09.02.2002

Özçelik Peker